

Poveștile Castelului Corvinilor

Vineri, 16 Noiembrie 2018

Castelul Corvinilor sau Castelul Huniazilor, este cetatea medievală a Hunedoarei, unul din cele mai importante monumente de arhitectură gotică din România, fiind situat în „top 10 destinații de basm din Europa”.

Vă reamintim faptul că începând cu 1 Ianuarie 2021 poate fi vizitat întreg ANSAMBLUL Castelul Corvinilor. Obiectivele care se pot vizita (inscripționate pe biletul de acces) sunt următoarele:

1. Castelul Corvinilor - clădire monument istoric, construită în secolele XV-XVII
2. Expoziția Pre- și Protoistoria Hunedoarei - în clădirea administrativă din curtea exterioară a Castelului (Curtea Husarilor) sec. XVII
3. Casa Breslelor -expoziție dedicată breslelor Hunedoarei, realizată în curtea exterioară a Castelului (Curtea Husarilor), sec XVII

Vă așteptăm cu drag!

Programul de vizitare este:

Mărti - Duminică: orele 9-17

Prima poveste. Povestea Turnului pictat.

Turnul pictat sau turnul buzdugan, se află în partea nord-estică a Castelului, fiind unul dintre cele mai interesante turnuri ale cetății. A fost construit în așa fel încât să înlocuiască în actuala planimetrie vechiul turn-locuință al castrului regal. Turnul a fost ridicat în vremea când stăpân aici era Ioan de Hunedoara, cândva între anii 1440-1444, plănuind în așa fel încât, împreună cu celelalte turnuri (despre care vom povesti în "episoadele" următoare) să alcătuiască o nouă fortăreață, mai mare, mai puternică, pregătită a face față oricăror atacuri. Turnul era circular, cu un singur etaj și un acoperiș ca o cupolă, care îl făcea să arate ca un buzdugan.

În vremea regelui Matia Corvin, turnul este acoperit cu o fantastică frescă, ce se mai păstrează și astăzi. Acoperișul actual i-a fost adăugat în secolul al XIX-lea și tot atunci i s-a adăugat statuia de bronz care-l înfățișează pe Ioan de Hunedoara. Pe steagul purtat de cavalerul din turn este înscris anul 1873, anul în care a fost montat ca un memento al încheierii lucrărilor de restaurare care au salvat castelul de la ruina în care rămăsese după marele incendiu din 1854.

Bibliografie: Velescu Oliver, Castelul de la Hunedoara, București, 1961.

Povestea Turnului Capistrano.

Turnul Capistrano (1440-1444) este un alt turn al castelului extrem de frumos, fiind amplasat la 32 m Sud de Turnul porții de Vest, și în partea de Sud-Vest a castelului. Acest turn este scund, cu două niveluri de apărare, are un diametru de 6 m și ziduri cu o grosime de 2,40 m. În fusul turnului se pot vedea două camere de tragere suprapuse, cu guri de foc înguste. Acestea în secolul al XVII-lea au fost umplute. Camerele de tragere nu sunt vizabile nici astăzi, dar în schimb gurile de foc se văd foarte bine din exterior. Partea superioară a turnului a fost construită pe console bogat articulate, care printr-o deschidere din exterior se aseamănă cu niște pilaștri susținuți de contraforți. Interiorul construcției superioare este dreptunghiular și are boltă în cruce, în formă de ogivă. Dintre consolele boltei cele două din partea nordică sunt originale, celelalte două sunt replici, ele sunt decorate cu motive ornamentale în partea lor superioară iar în partea inferioară se găsește câte o rozetă. La construcția bolții s-au folosit nervuri cu două canaturi, iar primul canat este articulat cu lamele. Cheia de boltă este decorată cu stema familiei Szilagyî și este așezată într-o ramă trilobată. Din cele două ferestre împărțite în cruce nu au rămas decât fragmente, sunt restaurate în mare parte, dar sunt autentice. Turnul Capistrano reprezintă o mărturie a primei cetăți construite de Ioan de Hunedoara, a purtat și numele mai târziu de "Turnul paharnicului", i-a fost atribuit ca locuință lui Ioan Capistrano (1386-1456) în timpul ederii sale la Hunedoara. Turnul acesta, la care se ajunge urcând o scară îngustă, a avut odată ntreaga sa fațadă la exterior. Încăperea din turn are planul pătrat, deși turnul este circular. Aspectul de astăzi este cel din timpul transformărilor făcute la castel către mijlocul secolului al-XV-lea. Încăperea este boltită, nervurile gotice având același profil ca și cele ale capelei. Piesa cea mai interesantă a încăperii este însă căminul, frumos decorat și datând din aceeași epocă, fiind unica piesă de acest gen care s-a păstrat în castel. Urmele golurilor de fum, a hornurilor descoperite în mai multe părți, ca și a cosurilor care se văd în stampele vechi, confirmă existența lor.

Bibliografie: - Velescu Oliver, Castelul de la Hunedoara, Bucuresti 1968; www.castelulcorvinilor.ro; Lupescu Radu, Vajdahunyad vára a Hunyadiak korában, (Cetatea de la Hunedoara în timpul Hunedorenilor), 2007

Povestea 3

Pe lângă turnurile de formă circulară, Castelul Corvinilor a fost dotat și cu alte trei turnuri de formă patrulateră. Turnul Nou de Poartă este unul dintre acestea. Construit pe latura nord-vestică a castelului avea atât rol de apărare fiind în același timp și turn de poartă. Este format dintr-un parter și trei etaje. Ultimul nivel are o frumoasă galerie de lemn, adăugată în secolul al XIX-lea. Parterul era boltit, prevăzut cu ziduri groase, de aici putând pătrunde atât în închisoarea castelului cât și în bastionul de tortură. Etajul întâi este format dintr-o singură cameră, ce are pe laturile sale estică și vestică câte un balcon închis, frumos împodobit cu un plafon casetat, în stil neo-gotic. În secolul al XVII-lea nivelurile superioare își pierd funcția de apărare fiind transformate în camere de locuit. Primul etaj poartă în prezent denumirea de „Camera Domnițelor” și găzduiește o expoziție deosebit de interesantă, „Evoluția în timp a Castelului Corvinilor”.

În prezent, turnul reprezintă intrarea principală a Castelului Corvinilor, rol pe care îl îndeplinește încă din secolul al XVII-lea.

Bibliografie: Velescu Oliver, Castelul de la Hunedoara, București, 1961.

Continuăm prezentarea elementelor constitutive ale puternicei fortărețe ridicată de către Ioan de Hunedoara în secolul al XV-lea, prin descrierea Turnului Toboșarilor. Denumit și Turnul Estic datorită amplasării sale în partea estică a castelului, acesta este unul din cele patru turnuri circulare ridicate. Parterul este din zidărie plină, nivelurile superioare fiind reprezentate de o cameră a pușcașilor și de o încăpere circulară, pe console de piatră, cu acces dinspre Aripa Bethlen. La exterior, turnul a fost tencuit și pictat cu forme geometrice, astăzi foarte puțin vizibile. Camera pușcașilor era prevăzută cu trei guri de foc, înguste. Turnul a suferit de-a lungul timpului modificări, destinațiile, intrările dar și aspectul inițial ale camerelor fiind modificate. Aspectul actual al turnului a fost dat de restaurările efectuate în secolul trecut.

Bibliografie : Oliver Velescu, Castelul de la Hunedoara

Alexandru Bogdan, Contribuții arheologice la cunoașterea evoluției Castelului Corvineștilor de la Hunedoara

Povestea Fântâni

În anul 1442 după victoria din luna septembrie pe râul Ialomița, pe lângă o pradă bogată, Ioan (Iancu) de Hunedoara a adus cu sine și mai mulți prizonieri turci la castel.

Gândindu-se cum i-ar putea face utili înainte de a-i vinde ca sclavi, și-a mai adus aminte că una dintre problemele cele mai mari ale castelului în caz de asediu era lipsa apei, care cel mai probabil era adusă cu multă trudă de la fântânile din împrejurimi. Așa că i-a venit o idee. Ce ar fi să le propună turcilor un târg. Zis și făcut: a doua zi Ioan (Iancu) ordonă scoaterea prizonierilor din temniță și așezarea acestora

în curte.

Sărmanii turci se gândeau la ce era mai rău crezând că le-a sosit ceasul, așa că mare le fu mirarea când auziră din gura lui Ioan(Iancu) propunerea: trei dintre ei urmau să fie eliberați dacă săpau o fântâna. Turcii, surprinși fiind și crezând că este o cursă, nu au avut curajul să se anunțe deoarece în perioada medievală exista o practică destul de generalizată în ceea ce privește cuvântul dat atât din partea turcilor cât și din partea creștinilor. Motivația morală era aceea că încălcarea unei înțelegeri față de necredincioși nu era considerată păcat, ba chiar era de dorit. După destul de mult timp de așteptare, trei dintre turci s-au decis și au ieșit în față. Mare le fu bucuria când au văzut că propunerea lui Ioan(Iancu) nu era o capcană și li se dau unelte de lucru, ciocan, daltă, găleată și că primesc în plus supliment la mâncare, așa că se felicitau bucuroși unul pe celălalt gândindu-se la rapida eliberare.

Dar sărmanii turci nu cunoșteau un amănunt semnificativ, și anume faptul că la Hunedoara, castelul era construit pe o stâncă. De acest lucru și-au dat seama la câteva zile de săpat după ce au ajuns la stâncă, dar nu au dezarmat. Motivația eliberării le-a oferit energia și tonusul necesar continuării lucrării. Au săpat turcii un an și nu au terminat, n-au terminat nici după 5, nici după 10 și nici după 15 ani. Îmbătrâniți de efort și de perioada care între timp s-a scurs, cei trei turci s-au prezentat bucuroși înaintea proprietarului castelului. Nu mică le-a fost mirarea când au auzit că Ioan(Iancu), cel care le-a promis eliberarea, murise cu 1 an înainte(1456), iar în fața lor se prezentă noul proprietar, soția acestuia, Elisabeta Szilagyi care temându-se de răzbunarea turcilor, i-a condamnat la moarte. Turcii resemnați au cerut ca ultimă dorință, să le fie îngăduit a scrie o inscripție cu numele lor: Ali, Mehmed și Ibrahim, doar că cele 3 nume așezate într-o ordine anume și scrise cu literă mică reprezintă de fapt un text al Coranului care tradus înseamnă "Apa ai, dar suflet nu!".

Inscripția se găsește la înălțimea de aproximativ 2,50 m, pe contrafortul exterior al capelei, situată lângă fântână.

Despre Muzeul Castelul Corvinilor

Str. Castelului nr. 1-3, Hunedoara, cod 331141

<http://www.castelulcorvinilor.ro>

TARIFE conform [HCL 376 / 2025](#)